

Laudáció
Dr. Nemeshegyi Péter jezsuita atyáról
a Magyar Örökség Díj átadása alkalmából

A magyar kultúra és az egyházi tudomány nemzetközi hírű kiválóságát ismerjük el és tiszteljük meg Nemeshegyi Péter atya személyében. Az egyházüldözés miatt magyar jezsuiták egész nemzedéke külföldön vállalt szolgálatot és lett a magyar tudományosság nagykövete a világban.

Nemeshegyi Péter 1923. január 27-én született Budapesten. Középiskolai tanulmányait a Fasori Evangélikus Gimnáziumban végezte. 1944-ben a Királyi Magyar Pázmány Péter Tudományegyetem Jog- és Államtudományi Karán fokozatot szerzett. Ugyanebben az esztendőben belépett a jezsuita rendbe. A filozófiai tanulmányokat Szegeden kezdte, de a Rend magyarországi betiltása nyomán előjárói a külföldre távozást javasolták neki. Innsbruckban fejezte be a filozófiát, teológiát pedig Rómában a Gergely Egyetemen tanult. 1952-ben szentelték pappá. 1956-ban teológiai doktori fokozatot szerzett. Doktori disszertációjában Órigenész teológiáját tárgyalta. Még ebben az évben elindult Japánba.

1993-ig volt a tokiói Sophia Egyetem Hittudományi Karának professzora, két alkalommal dékánna is választották. A dogmatika, patrisztika, teológiatörténet és a fundamentális teológia tanáraként sokat tett a katolikus egyházi tanítás inkulturációjáért, valamint a japán teológiai és liturgikus nyelv kialakításáért. Emellett elindította a japán katolikus lexikon munkálatait, több katolikus folyóiratot, felügyelte a Szentírás és az egyházatyák műveinek japán fordításait, számos könyvet, tanulmányt írt japánul és más nyelveken. 1969 és 1974 között a Nemzetközi Teológiai Bizottság VI. Pál pápa által kinevezett tagja volt. Ugyancsak tagja lett a Japán Keresztény Tudós Társaságnak, valamint a Japán Cusanus Társaságnak. A szigetország oktatásának fejlesztésért a japán kormány 2005-ben „*a Szent Kincs Rendje, Arany Sugarak a Nyakszalaggal*” kitüntetésben részesítette. Külön sajátos szakterülete volt előadói pályájának a kereszténységről a nem keresztények számára tartott oktatás, amelynek során számos japán ember számára hozta közel a kereszténységet és az európai kultúrát is, tudatosan támaszkodva a magyar és a japán lelki alkat és szellemiség közti párhuzamokra.

Külföldi működése során Nemeshegyi atya nem feledkezett meg a magyar egyházzól sem: a teológiai könyvkiadás korlátozottsága miatt még nagyobb értéket jelentettek itthon élő honfitársai számára a „Teológiai Kiskönyvtár” sorozatban megjelent alapvető munkái, valamint az emigrációban szerkesztett teológiai folyóiratokban megjelenő cikkei.

1993-ban, miután a Katolikus Egyház működési feltételei 1989-től jelentősen bővültek, és a Jezsuita Rend is visszanyerte Magyarországon a hivatalos létét, Péter atya hazatért Japánból és a teológiai képzés szolgálatába állt. Korát meghazudtoló energiával és lelkesedéssel tanított az Apor Vilmos Tanítóképző Főiskolán Zsámbékon majd Vácott, a Szegedi Hittudományi Főiskolán, a budapesti Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán és a Károli Gáspár Református Egyetemen. Péter atya a leendő hitoktatók felkészítését előadásaival, szemináriumaival, a hallgatók számára készített jegyzeteivel, könyveivel, lelkigyakorlataival szakmai és hitbeli élménnyé tette. Hazai működésének is fontos oldala volt a kereszténységről tartott általános bevezető előadás a nem hitéleti szakos hallgatók számára.

Egy magyar pap, tudós és tanár, akit nemzedékek hálája kísért nagy tisztelettel Japánban és Magyarországon egyaránt.

Dr. Várnai Jakab